

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 17.04.2020 r.
KIGEiT/1186/04/2020

Sz. P. Marek Zagórski
Minister Cyfryzacji
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Dotyczy: pisma z dnia 6 marca 2020 r. nr DT-WR.400.10.2020

Szanowny Panie Ministrze,

działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „Izba” lub „KIGEiT”) w odpowiedzi na pismo z dnia 6 marca 2020 r. nr DT-WR.400.10.2020 Izba przedstawia uwagi do Działu II, (Działu V oraz Działu VI) projektu ustawy – Prawo Komunikacji Elektronicznej (dalej „Projekt” lub „PKE”) związanego z transpozycją Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej (dalej „EKLE”).

Dziękując za umożliwienie zaprezentowania stanowiska poniżej przedstawiamy uwagi do poszczególnych zagadnień.

Dział II Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji

braki w definicjach

Pojęcia „częstotliwości”, „częstotliwości zharmonizowane” i „częstotliwości zharmonizowane na potrzeby systemów szerokopasmowych” używa się wymiennie, co, szczególnie w przepisach dotyczących udzielania rezerwacji („rezerwacje częstotliwości” i „rezerwacje częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych”) wprowadza istotne zamieszanie. Z treści PKE nie wynika jednoznacznie, czy „częstotliwości zharmonizowane na potrzeby systemów szerokopasmowych” mieszczą się w zbiorze „częstotliwości zharmonizowane”. Powstaje również pytanie jak będą traktowane w przyszłości rezerwacje na potrzeby systemów wąskopasmowych, które będą zharmonizowane na poziomie UE. Konieczne jest ujednoczenie siatki pojęciowej i uzupełnienie definicji.

art. 25 PKE (obowiązek wnoszenia opłat przez operatora multipleksu).

W ust. 1 powinno zostać dodane zastrzeżenie odwołujące się do ust. 18 („Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością, z zastrzeżeniem ust. 18”), a ust. 18 powinien otrzymać oznaczenie jako ust. 19.

Ponadto powinien zostać dodany ust. 18 o następującym brzmieniu:

„18. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą

naziemną lub rozsiewczą satelitarną uiszcza opłatę roczną za prawo do dysponowania częstotliwością od dnia zawarcia umowy o dostęp do multipleksu lub uzyskania uprawnienia do umieszczenia programu w tym multipleksie. Opłata jest wnoszona proporcjonalnie do wykorzystania strumieni utworzonych danych wchodzących w skład programów telewizyjnych lub radiofonicznych przewidzianych dla multipleksu w rezerwacji częstotliwości.”

Należy zwrócić uwagę, że samodzielnie rezerwacja częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, tj. do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w multipleksie, nie uprawnia podmiotu, który uzyskał rezerwację częstotliwości, do wykorzystania tej częstotliwości.

Konieczne jest jeszcze uzyskanie przez nadawców koncesji na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie, o czym przesądza art. 33 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Wyjątek stanowią programy publicznej radiofonii i telewizji. Oznacza to, że jeżeli operatorem multipleksu będzie jednocześnie nadawca (taka sytuacja obecnie dotyczy multipleksu 1, 2 i 3), możliwość wykorzystania częstotliwości objętej rezerwacją, tj. umieszczenia w multipleksie programu, będzie uzależniona od uzyskania koncesji przez ten podmiot, chyba że tym nadawcą będzie podmiot nadający programy publicznej radiofonii lub telewizji. Organem właściwym do przyznania koncesji jest Przewodniczący Krajowej Radiofonii i Telewizji (art. 33 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji). Koncesja jest przyznawana w drodze decyzji administracyjnej (art. 33 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji). Proces przyznawania koncesji może być długotrwały, w szczególności, jeżeli wymagane będzie uprzednie przeprowadzenie przetargu (art. 36a-c ustawy o radiofonii i telewizji). Natomiast, jeżeli operatorem multipleksu będzie inny podmiot (nie będzie nim nadawca uprawniony do umieszczenia swoich programów w multipleksie), faktyczne wykorzystanie częstotliwości przez operatora multipleksu będzie możliwe dopiero po zawarciu umowy o dostępie do multipleksu z nadawcą, który uzyska koncesję (wyjątek dotyczy programów publicznej radiofonii i telewizji). Ponadto przepisy dotyczące wnoszenia opłat za prawo do częstotliwości powinny uwzględniać fakt, że w multipleksie przewidziane jest miejsce na kilka programów, co oznacza, że całość multipleksu będzie mogła zostać wykorzystana dopiero, jeżeli wszyscy nadawcy uzyskają uprawnienia do umieszczenia swoich programów w multipleksie. W konsekwencji, obowiązek wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością dotyczącą multipleksu powinien być proporcjonalny do umieszczonych w nim programów, co jak już wyjaśniono, jest zależne od decyzji innego organu administracji publicznej – Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Oznacza to, że ustawodawca nie powinien nakładać obowiązku wnoszenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w sytuacji, gdy faktyczne uprawnienie do wykorzystania tej częstotliwości jest uzależnione od działania innego organu administracji publicznej.

Ponadto, Izba postuluje dodanie jednego ustępu do art. 25, zgodnie z którym:

Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu w przypadku braku możliwości korzystania z ogólnopolskiej rezerwacji częstotliwości na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”. Od kilku lat operatorzy zmagają się z zakłóceniami w paśmie 900MHz pochodzącymi od operatorów ukraińskich. Mają tym samym ograniczoną możliwość korzystania z tego pasma, nie mniej jednak obowiązani są do ponoszenia pełnej rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Brak odpowiednich Porozumień międzynarodowych albo treść postanowień w podpisanych Porozumieniach np. dot. metodologii HCM, utrudnia, a często także uniemożliwia operatorom świadczenie usług.

art. 25 ust. 11 pkt 13 lit. a-f

Proponowany art. 25 ust. 11 pkt 13 lit. a-f PKE określa opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami wykorzystywanymi do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiowych.

W najbliższym czasie w zakresie technicznego sposobu nadawania tego rodzaju programów nastąpią istotne zmiany. Stacje radiowe analogowe zostaną zastąpione przez stacje radiowe cyfrowe. Z taką zmianą wiąże się zmiana technologii, a w konsekwencji konieczność znacznych inwestycji w sieć nadawczą. Zmiana technologii z analogowej na cyfrową ma istotne znaczenie dla odbiorców (użytkowników). Dzięki tej zmianie nastąpi bardzo istotna poprawa jakości odbieranych programów radiowych. Państwo powinno dążyć do ułatwienia i przyspieszenia tych zmian. Oznacza to, że powyższa okoliczność powinna zostać uwzględniona przez ustawodawcę i proponowane opłaty za prawo do dysponowania częstotliwościami powinny zostać obniżone o 75%.

do art. 60

Regulacja projektowanego art. 60 nie spełnia wymogów określonych w art. 53 EKŁE, przewidując w sposób nieuzasadniony zarówno wydłużenie terminu, o którym mowa w ust. 2, jak i zbyt szeroko zakreślone możliwości jego przedłużania na podstawie ust. 2 i 4. W związku z powyższym Izba postuluje poniższe brzmienie art. 60:

„Art. 60. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia przyjęcia technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może ulec wydłużeniu w odniesieniu do konkretnego pasma w przypadku:

1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych – w zakresie uzasadnionym przez ograniczenie wykorzystania tego pasma;

2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej;

3) konieczności zapobieżenia zagrożeniom obronności lub bezpieczeństwa państwa;

4) wystąpienia siły wyższej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co dwa lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2.

4. Termin, o którym mowa w ust. 1, może ulec wydłużeniu w odniesieniu do konkretnego pasma w niezbędnym zakresie i o nie więcej niż 30 miesięcy w przypadku:

1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1 wystąpił do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii, minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej o ich rozstrzygnięcie;

2) złożonego procesu migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji zawiadamia niezwłocznie pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.”

6. Ust. 1-5 nie mają zastosowania, jeżeli wiążący akt prawa unijnego określa termin, w jakim państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia wykorzystania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych i nie przewiduje możliwości wydłużenia tego terminu.”

Jako uzasadnienie takiej modyfikacji art. 60 wskazujemy, że Polskie przepisy nie powinny pozostawać w sprzeczności z przepisami unijnymi. Z tego powodu wydłużenie terminu na zapewnienie wykorzystania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług

szerokopasmowych nie powinno mieć miejsca, jeżeli wiążący akt prawa unijnego nie dopuszcza takiego rozwiązania lub przewiduje ograniczoną możliwość wydłużenia terminu oraz określa szczególne procedury dotyczące jego wydłużenia.

art. 67 ust 3

Art. 67 ust 3 mówi, że Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy, niż określony w ust 1 (tzn. od 15 do 20 lat). Omawiany zapis powstał na podstawie art. 49 ust 4 EKŁE, który stwierdza, że „Państwa członkowskie mogą dostosować czas obowiązywania praw określonych w niniejszym artykule, aby zapewnić jednoczesne wygaśnięcie obowiązywania praw w jednym paśmie lub kilku pasmach”.

Sformułowanie „dostosować” użyte w art. 49 ust 4 EKŁE może polegać zarówno na skróceniu, jak i na wydłużeniu czasu obowiązywania rezerwacji. Art. 67 ust 3 PKE, ograniczając „dostosowanie” jedynie do „skrócenia” wprowadza więc nieuzasadnione ograniczenie względem art. 49 EKŁE, tym samym stanowiąc nieprawidłowe wdrożenie EKŁE i powinien zostać dostosowany do faktycznego brzmienia EKŁE.

art. 73 pkt 4

W art. 73 pkt 4 próbuje się usankcjonować niewłaściwą praktykę UKE odmawiania zmian rezerwacji tak, aby zwolnić z obowiązku uzyskiwania pozwoleń radiowych. W „pasmach zharmonizowanych” zawarcie porozumień dwustronnych jest kwestią zasadniczo wtórną, i nie może mieć wpływu na korzystanie z trybu wpisu do rejestru. Praktyka UKE pokazuje, że odmawia ono zmian rezerwacji regionalnych, zasłaniając się brakiem kompletu porozumień, który to komplet jest bez znaczenia w przypadku rezerwacji regionalnej. UKE posiada niezbędne narzędzia pozwalające na takie określenie warunków technicznych, aby było możliwe zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń radiowych nawet wtedy, kiedy UKE nie zawarło porozumień dwustronnych. Tym samym art. 73 ust 4 powinien zostać odpowiednio przeformułowany, a wpis do rejestru powinien stać się trybem domyślnym. Więcej komentarzy i propozycji znajduje się w uwagach do art. 115.

art. 77

Proponuje się w art. 77 PKE dodany został ust. 4 o następującym brzmieniu

„4. Ust. 1-3 dotyczy jedynie przypadków w których nadawcy posiadają jednocześnie decyzję rezerwacyjną o współkorzystaniu z częstotliwości na danym multipleksie.”

Uzasadnienie

W uzasadnieniu projektu PKE wyjaśniono, że „Przepis w tożsamym brzmieniu zawarty był w ustawie Prawo telekomunikacyjne, gdzie został dodany w związku z ustawą o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej.” Rzeczywiście, ten przepis miał uzasadnienie dla rozwiązania przyjętego w ustawie o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej. W ramach tego rozwiązania operatorami multipleksu I i II zostawali nadawcy, których programy były umieszczane w tych multipleksach. Oznacza to dla multipleksu I i II, że operatorem zostawali łącznie nadawcy, tj. kilku nadawców zostawało operatorem każdego z tych multipleksów. Art. 8 ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej wymienia nawet nazwy nadawców, którzy są operatorem multipleksu II, tj. Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A. oraz Telewizję Puls Sp. z o.o.

Zwrócić jednak należy uwagę, że przepisy przyjęte w ustawie Prawo telekomunikacyjne oraz proponowane w projekcie PKE określają również inne rozwiązania dotyczące operatora multipleksu. Zgodnie z tymi przepisami operatorem multipleksu może być jeden przedsiębiorca, co do zasady wybrany w konkursie. W praktyce taka sytuacja dotyczy

multipleksu 8. Również operatorami multipleksu 3 i 4 są pojedynczy przedsiębiorcy. Oznacza to, że ewentualne zwolnienie części multipleksu, tj. rezygnacja, któregoś z nadawców z umieszczania programu w multipleksie nie powinna skutkować działaniami dotyczącymi rezerwacji częstotliwości.

ogólnikowość sformułowań (jako przykład art. 78 ust. 3)

PKE powiela ogólnikowość sformułowań Pt. Przykładem niech będzie art. 78 ust 3 mówiący, że Prezes UKE może odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości (znowu – czy również zharmonizowanej i zharmonizowanej na potrzeby systemów szerokopasmowych?) jeśli przemawia za tym potrzeba „istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości”. Jak pokazuje praktyka, jest to przepis blankietowy i uznaniowy, Prezes UKE odmawia przedłużenia rezerwacji mimo tego, że w toku postępowania nie dowiódł (ponieważ w praktyce nie badał) efektywności. Przepisy takie jak art. 78 ust 3 powinny zawierać katalog czynników które Prezes UKE powinien obowiązkowo zbadać w toku postępowania. W przeciwnym razie w dalszym ciągu panować będzie uznaniowość i brak powtarzalności w działaniach regulatora.

uznaniowość uprawnień (jako przykład art. 78 ust. 1)

PKE, podobnie jak Pt, przyznaje (uznaniowe) uprawnienia Prezesowi UKE nawet tam, gdzie nie jest to konieczne. Przykładem niech będzie art. 78 ust 1. W obecnym brzmieniu mówi on, że Prezes UKE „może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych[...]”. Skoro postępowanie toczy się na wniosek podmiotu, i w PKE zawarto szereg obiektywnych kryteriów, które muszą zostać spełnione zanim dojdzie do przedłużenia rezerwacji, prawidłowym brzmieniem powinno być „Prezes UKE przedłuża rezerwację[...]”. Jest to uwaga ogólna i ma zastosowanie do całości Działu II.

Art. 78 ust. 7

Zmiana o charakterze redakcyjnym.

Propozycja zmiany : „7. *Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości.*”

art. 81 ust. 4

Art. 81 ust 4 jest niezgodny z art. 50 EKŁE i powinien być przeformułowany tak, aby oddawał brzmienie EKŁE. M.in. w EKŁE mowa jest o „prawach użytkowania widma radiowego w danym paśmie”, w PKE o „podmiocie, który nie posiada częstotliwości o analogicznych właściwościach”. Przy braku definicji „częstotliwości o analogicznych właściwościach” ponownie PKE daje Prezesowi UKE możliwość dowolnego kształtowania tego warunku.

art. 85 ust. 1

Art. 85 ust 1. Ponownie zastosowano daleko posuniętą uznaniowość Prezesa UKE, który jeśli uzna, że pokrycie terytorium RP jest niewystarczające, może nałożyć na podmiot dysponujący rezerwacją szereg obowiązków. PKE powinien posługiwać się pojęciami maksymalnie precyzyjnymi, stwierdzenie, że „Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium RP zasięgiem sieci telekomunikacyjnej nie jest wystarczające” zdecydowanie do pojęć precyzyjnych się nie zalicza. Harmonogram rozwoju sieci może być określony w decyzji rezerwacyjnej, może być wypełniany przez podmiot, a mimo tego, na podstawie art. 85 Prezes UKE może uznać to za niewystarczające. W związku z przytoczoną argumentacją, cały art. 85 powinien być zmieniony, lub też usunięty.

art. 86

Art. 86. Ponownie pomija się operatorów, którzy na podstawie umów wspólnie rozwijają sieć (w różnych modelach), lub współkorzystają z częstotliwości. Sankcjami wynikającymi z tego artykułu może być objęty tylko pomiot (liczba pojedyncza) lub podmioty z grupy kapitałowej. Przepis art. 86 powinien zostać uzupełniony również o podmioty współkorzystające z częstotliwości, wspólnie rozwijające i planujące sieć etc.

art. 86 ust. 1 pkt 1 lit. b

Art. 86 ust 1 pkt 1 litera b – warunki nałożenia obowiązku zapewnienia dostępu, w tym na potrzeby roamingu, są w EKŁE jasno określone, m.in. w art. 52 i art. 61 EKŁE, i nie są w żaden sposób odzwierciedlone w PKE. Artykuł ten wymaga daleko idących zmian.

art. 87 ust. 1 pkt 9

Art. 87 ust 1 pkt 9 – zmiany rezerwacji wynikające z konieczności realizacji zawartych przez RP umów międzynarodowych, w sytuacji w której pogarszają one możliwość wykorzystywania widma radiowego objętego pierwotną rezerwacją, powinny być możliwe jedynie za odszkodowaniem. Podmiot posiadający prawa do częstotliwości nie może ponosić wyłącznych konsekwencji tego, jakie RP zawrze umowy międzynarodowe. Odszkodowanie to mogłoby polegać na przykład na obowiązku zwolnienia z opłat za używanie częstotliwości, lub też obniżeniu tych opłat stosownie do wprowadzonych w rezerwacji zmian. Zmiana lub cofnięcie rezerwacji częstotliwości z przyczyn niezależnych od podmiotu, który ją uzyskał, powinna wiązać się z prawem do odszkodowania. W takim przypadku powinna zostać również zwrócona opłata dodatkowa, jeżeli rezerwacja częstotliwości została uzyskana w drodze postępowania selekcyjnego zwaloryzowana o wskaźnik inflacji.

Proponuje się w art. 87 PKE dodanie ust. 9 o następującym brzmieniu:

„W przypadku zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 9 przysługuje odszkodowanie, a także zwrot opłaty dodatkowej, jeżeli rezerwacja częstotliwości została uzyskana w drodze postępowania selekcyjnego zwaloryzowanej o wartość wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na koniec ostatniego kwartału poprzedzającego dzień zwrotu.”

art. 101 ust. 1

Zmiana o charakterze redakcyjnym.

Propozycja zmiany: *„1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie.”*

art. 105 ust. 6

Zmiana o charakterze redakcyjnym.

Propozycja zmiany: *„6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.”*

art. 115

Art. 115. Co najmniej dla „częstotliwości zharmonizowanych” domyślnym trybem wykorzystania częstotliwości powinien być tryb wpisu do rejestru. Zakładając, że „częstotliwości zharmonizowane” to częstotliwości objęte decyzjami harmonizacyjnymi, ich wykorzystanie zostaje ujednoczone na obszarze całej UE. W takim przypadku wymaganie pozwolenia radiowego każdorazowo dla nowej stacji jest czystym anachronizmem i bardzo negatywnie wpływa na tempo rozwoju sieci. Jak uczy doświadczenie, w niektórych przypadkach Prezes UKE nie dotrzymuje ustawowych terminów na wydanie pozwolenia radiowego, co powoduje opóźnienia rolloutu. Reasumując – tryb wpisu do rejestru powinien

być domyślny, i równorzędny dla pozwoleń radiowych, lub każda rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych powinna przewidywać zwolnienie z obowiązku uzyskiwania pozwoleń (zmiana w art. 120 ust 2 pkt 4).

art. 117

Zgodnie z projektowanym art. 117 ust. 1 pkt 2:

„Pozwolenie określa: (...) rodzaj, wyróżnik oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;”. Postulujemy wykreślenie tego punktu, ewentualnie przeniesienie jego treści do innego ustępu, analogicznie do projektowanego art. 117 ust. 2 i wskazanie, że: *„W pozwoleniu można określić rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie.”* Aktualnie przy wymianie jakiegokolwiek fragmentu instalacji radiowej operator obowiązany jest do złożenia nowego wniosku o wydanie pozwolenia radiowego, co nie tylko wiąże się z kosztami, ale również jest pewnym anachronizmem. Generalnie wszystkie urządzenia spełniają określone normy, więc np. ich wymiana nie powinna wiązać się ze składaniem nowego wniosku. Wystarczające jest określenie w pozwoleniu: uprawnionego podmiotu, warunków wykorzystywania częstotliwości, warunków używania urządzenia, okresu ważności wraz z terminem rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

art. 225

Proponowany art. 225 PKE nakłada obowiązek prowadzenia negocjacji wyłącznie na operatora multipleksu. Obowiązek ten powinien zostać rozszerzony również na nadawcę, który jest uprawniony do korzystania z miejsca na multipleksie.

Zwrócić należy uwagę, że zgodnie z proponowanym art. 73 ust. 5 pkt 1 PKE rezerwacja częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy powinna określać programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczonych w multipleksie (audiowizualne składniki).

Rezerwacja częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy nie przesądza samodzielnie o uprawnieniu do umieszczenia audiowizualnych składników w multipleksie, nawet jeżeli konkretne programy i nadawcy zostaną wymienieni wprost w treści decyzji rezerwacyjnej.

W celu umieszczenia audiowizualnych składników w multipleksie nadawca musi mieć uprawnienie wynikające z ustawy o radiofonii i telewizji.

Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą o radiofonii i telewizji uprawnienie nadawcy do umieszczenia audiowizualnych składników w multipleksie może wynikać wprost z tej ustawy bez konieczności uzyskania dodatkowej decyzji (programy publicznej telewizji) lub z koncesji (pozostałe programy telewizyjne).

Jeżeli nadawca posiada uprawnienie do umieszczenia audiowizualnych składników (programów) w multipleksie, obowiązek prowadzenia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu powinien zostać rozszerzony na takiego nadawcę. W przeciwnym razie, jeżeli nadawca nie wystąpi o zawarcie takiej umowy, nie będzie mógł mieć zastosowania mechanizm prowadzący do wydania decyzji administracyjnej zastępującej umowę o dostępie do multipleksu (proponowane art. 227-228 PKE).

Rozwiązanie przewidziane w proponowanym art. 225 PKE ograniczające obowiązek prowadzenia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu do operatora multipleksu jest niespójne z rozwiązaniem przewidzianym w proponowanych art. 227-228 PKE. Przepisy te przewidują uprawnienie do wystąpienia do Prezes UKE z wnioskiem o określenie terminu na zakończenie negocjacji oraz wnioskiem o wydanie decyzji rozstrzygającej kwestie sporne

lub określającej warunki współpracy. Takie uprawnienie ma przysługiwać każdej ze stron negocjacji tj. zarówno operatorowi multipleksu, jak i nadawcy. Przy tak ukształtowanym rozwiązaniu niezrozumiałe jest ograniczenie obowiązku prowadzenia negocjacji do operatora multipleksu.

art. 356

Proponowany art. 356 PKE stanowi powtórzenie obecnego art. 136a ustawy Prawo telekomunikacyjne i podobnie jak ten przepis nie określa całości regulacji jaka powinna dotyczyć określenia warunków współpracy pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej.

Zakres proponowanej regulacji ograniczony jest do określenia uprawnienia Prezesa UKE polegającego na rozstrzygnięciu w sprawach spornych.

Natomiast zakres regulacji dotyczącej współpracy pomiędzy operatorem multipleksu oraz operatorem sieci nadawczej powinien być podobny do zakresu regulacji dotyczącej umowy o dostęp do multipleksu (art. 224 -230 projektu PKE).

Przede wszystkim w PKE powinien zostać określony przedmiot umowy zawieranej pomiędzy operatorem multipleksu i operatorem sieci nadawczej. W związku z powyższym proponuje się, aby dodany został ustęp o następującej treści:

„W umowie zawartej pomiędzy operatorem sieci nadawczej i operatorem multipleksu operator sieci nadawczej zobowiązuje się wobec operatora multipleksu do świadczenia usługi transmisji sygnałów radiodyfuzyjnych drogą rozsiwczą naziemną za wynagrodzeniem, a operator multipleksu zobowiązuje się do współdziałania z operatorem sieci nadawczej, w szczególności w celu zapewnienia sygnałów radiodyfuzyjnych w celu ich transmisji.”

art. 358 ust. 2 pkt. 3

Art. 358 pkt 2 ust 3 wskazano, że promowanie, przez organy właściwe w sprawach telekomunikacji, długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności odbywa się m.in. „przez ograniczenie sposobu wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją”. Prosimy MC o wyjaśnienie, w jaki sposób „ograniczenie sposobu wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją” wpływa na promowanie długoterminowych inwestycji, i dlaczego ujęto taki warunek, zamiast, na przykład, promowania odchodzenia od pozwoleń radiowych na rzecz wpisu do rejestru, co miałoby większe szanse na rzeczywiste promowanie inwestycji, niż ograniczenia rezerwacji.

z powołaniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński